

Stille week 2020

WAT EEN
liefde
....!

**Een week van stil ontzag voor de liefde van
Jezus
5 - 12 april 2020**

Inleiding

Ook in deze Stille Week laten we een boekje verschijnen met meditaties, liederen en gedichten. We zijn blij dat we dit boekje kunnen aanreiken. Juist in deze rare tijden van isolatie, sociale distantie en andere corona-werende maatregelen vinden we het belangrijk met elkaar te zoeken naar God.

We staren ons zomaar blind op de actualiteit. En hoe begrijpelijk ook, dan missen we wel iets. God zelf die ons midden in onze angst, onze wanhoop, onze isolatie en quarantaine opzoekt. 'In de nood is hij nabij'.

De tijd van Jezus' lijden blijkt wonderlijk genoeg een tijd waarin Hij ons zijn liefde laat zien. Vandaar ook het thema: 'Wat een liefde...'. Op elke dag van de Stille Week wordt Jezus' liefde concreet gemaakt. Zijn liefde voor zijn leerlingen, voor zijn Vader, voor zijn vijanden, voor jou en voor mij. Daarbij hebben we telkens gekozen voor bijbelgedeeltes uit het lijdensevangelie. De meditaties zijn geschreven door Carola van der Kruk-de Boer. Ook zijn er liederen toegevoegd.

De handlettering-illustraties zijn van Eva Draijer.

De diensten op Witte Donderdag en Stille Zaterdag gaan niet door. In plaats daarvan zal er elke dag om 19.30u een avondgebed zijn vanuit de Voorhof. Hierin gaan de predikanten van de zeven gemeentes voor. Daarbij zal aangesloten worden bij het materiaal in dit boekje. U kunt de vespers volgen via: kerkdienstgemist.nl en dan zoeken naar GKV Apeldoorn-Zuid.

Op Goede Vrijdag is er geen vesper, maar organiseert elke kerk zijn eigen dienst.

We wensen elkaar een gezegende Stille Week toe, waarin we toeleven naar Pasen.

Commissie van voorbereiding
Samuelkerk
De Voorhof

Zondag 5 april

Wat een liefde ... voor zijn leerlingen!

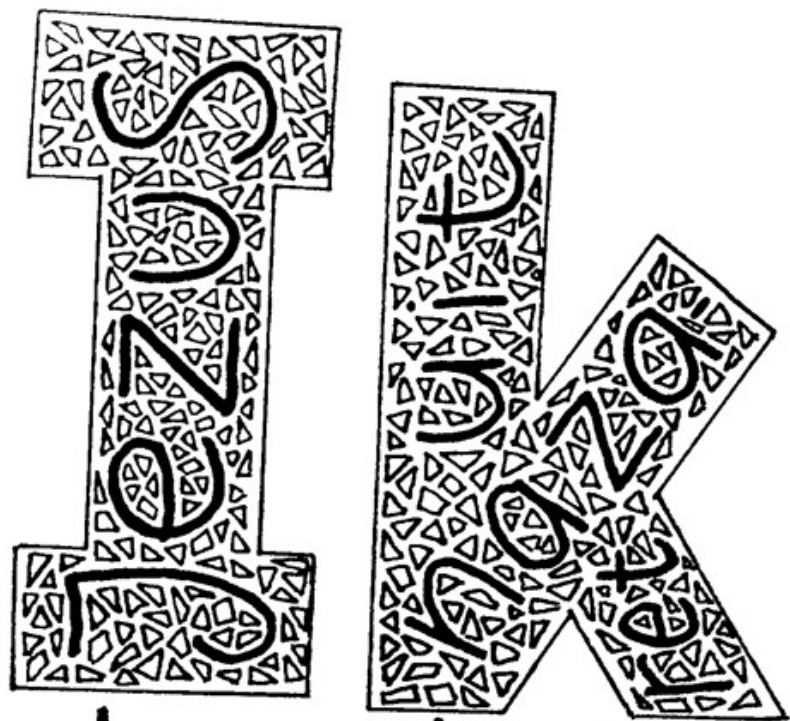
Lezen: *Johannes 18:1-11*

Wat moet dat intimiderend zijn geweest! Angstaanjagend. Van een afstand zien ze de gloed van de fakkels, horen ze opgewonden stemmen, het gestamp van honderden voeten, wellicht zelfs het gekletter van wapens tegen harnassen. Deze keer willen de Joodse leiders niets aan het toeval overlaten – Jezus moet koste wat het kost worden gevangengenomen. Ik kan me voorstellen dat de leerlingen beefden van angst. Maar Jezus laat zich niet intimideren. Hij wacht niet af, maar neemt zelf het voortouw. 'Wie zoeken jullie?' vraagt Hij. 'Jezus uit Nazaret,' is het antwoord. 'Ik ben het,' zegt Jezus. Je zou verwachten dat de soldaten meteen naar voren schieten en Jezus in de boeien slaan. Hij lijkt zichzelf immers op een presenteerblaadje aan te bieden? Maar er gebeurt iets heel anders. Iedereen deinst achteruit en valt op de grond. Hoe dat komt? Omdat Jezus met deze woorden bekendmaakt wie Hij is: de Mensenzoon, God zelf. 'Ik ben' is immers de naam waarmee God zichzelf aan zijn volk heeft bekendgemaakt.¹ Met deze woorden toont Jezus dus zijn goddelijke macht, een macht waar zelfs een cohort Romeinse soldaten niet tegenop kan. Wanneer zij worden geconfronteerd met Jezus' macht, bijten ze letterlijk in het stof. Als Jezus had gewild, had Hij kunnen ontsnappen. Niemand zou Hem een strobreed in de weg hebben gelegd. Maar Jezus doet het niet. Hij kiest ervoor om zich gevangen te laten nemen. Om zijn leven te geven om ons te redden. Wat een liefde! Een liefde die ook de leerlingen letterlijk zullen hebben ervaren. Want voordat Jezus zich laat gevangennemen, draagt Hij het enorme arrestatieteam dat Hem in de boeien wil slaan eerst nog op dat ze zijn leerlingen moeten laten gaan – en ze gehoorzamen Hem! Zo gaan de leerlingen vrijuit omdat hun meester, de Goede Herder, ervoor heeft gekozen om zijn leven te geven voor zijn schapen, voor zijn vrienden.² Om hen en ons te beschermen én te redden. Hoe dank jij Hem vandaag voor zijn grenzenloze liefde, ook voor jou?

Gebed

Heer Jezus, dank U voor uw liefde, die sterker is dan al het aardse geweld. Dank U dat U zichzelf hebt gegeven om mij te redden. Dat U zich in de boeien liet slaan zodat ik vrijuit kon gaan. Wat is uw liefde onbeschrijflijk groot! Amen.

¹ Vgl. Exodus 3:14 (HSV). ² Johannes 10:11, 15:13.

ben het

Johannes 10:7

Maandag 6 april

Wat een liefde ... voor jou en mij!

Lezen: Lucas 23:1-12

Daar staan ze, twee koningen, tegenover elkaar. De man die volgens de Romeinse wetten de koning is, Herodes, en de man die zichzelf 'koning van de Joden' noemt. Tenminste, dat is de aanklacht. Herodes heeft al veel over deze man gehoord. Hij schijnt wonderen te doen. Dat wil Herodes nu weleens met eigen ogen zien. Maar Jezus doet niets. Ook als Herodes hem allerlei vragen stelt en de hogepriesters en schriftgeleerden zware beschuldigingen tegen Hem inbrengen, zwijgt Jezus. Zelfs als Herodes en de soldaten Hem beginnen te bespotten en Hem te kijk zetten, grijpt Hij niet in. Denk je eens in hoe moeilijk dat voor Hem moet zijn geweest. Hij was immers een mens als wij en is, net als wij, 'in elk opzicht op de proef gesteld'¹. Ook op dit moment had Hij zijn macht kunnen tonen, Hij had ervoor kunnen zorgen dat zelfs de grote koning Herodes letterlijk van zijn troon zou vallen en voor Hem door de knieën zou gaan. Maar Hij doet het niet. Jezus weerstaat de verleiding. Onschuldig verdraagt Hij de spot en de schande. Probeer dat ook eens op je in te laten werken. Het is al afschuwelijk als iemand je terecht te schande zet en bespot, maar als je onschuldig bent... En toch laat Jezus het toe, zwijgend. Omdat Hij zo onze schande, alles waarover wij ons terecht zouden moeten schamen, op zich wilde laden. Jij en ik hadden daar moeten staan. Bespot, vernederd om alles wat wij elke dag weer verkeerd doen. Schuldig tot op het bot. Maar Hij koos ervoor om onze schande te dragen, om zich te laten vernederen, zodat Hij ons kon bevrijden van de straf en schande die wij eigenlijk hadden verdiend. Wat een liefde...! Onverdiende genade! En tegelijk: als je dit tot je laat doordringen, kun je ook niet meer 'gewoon' op dezelfde manier verdergaan met je leven. Want als je weet wat Hij voor jou heeft overgehad, wil je toch niets meer doen waarmee je Hem kwetst?

Gebed

Dank U, Heer, dat U al mijn schuld en al mijn schande op U hebt genomen. Ik belijd dat ik schuldig ben, dat ik de straf en de vernedering had verdiend die U hebt gedragen. Uw liefde voor mij is zo groot dat ik het niet kan bevatten. Dank U, Heer, voor uw grote, zelfopofferende liefde. En help mij alstublieft om voortaan tot uw eer te leven. Amen.

¹ Hebreëen 4:15.

Ik ben zo dankbaar (Opwekkingsliederen 580)

Jezus, Hij kwam om ons leven te geven,
Daarom verliet Hij zijn Vaderlijk huis.
Hij gaf aan mij het eeuwige leven,
Door te sterven aan het kruis.
Ik zie nu zijn tranen
En zie nu zijn wonden.
Ik zie nu het bloed dat Hij gaf voor mij.
Dat bloed wast mij schoon en bevrijdt van zonde.
Prijs de Heer, nu ben ik vrij.

(refrein)

Ik ben zo dankbaar Heer,
Voor wat U heeft gedaan
En heel mijn hart aanbidt
Uw heilige naam
En Heer ik houd van U,
Want U hield eerst van mij.
Uw liefde tilt mij op
En maakt mij vrij.

Uit liefde droeg Jezus de straf van mijn zonde.
Hij droeg die straf zelfs tot diep in de dood.
Nu houdt de dood mij niet langer gebonden,
Ook al was mijn zonde groot,
Want Hij is niet lang in het graf gebleven.
De dood kon onmogelijk Gods liefde verslaan.
Nu troont Hij als Koning en Heer van het leven.
Heel de schepping roept Zijn naam.

(refrein 2x)

Dinsdag 7 april

Wat een liefde ... voor zijn vijanden

Lezen: Lucas 23:33-38

Vergeven is soms verschrikkelijk moeilijk. Vooral als iemand je zoveel pijn heeft gedaan dat het je vanbinnen kapot heeft gemaakt. Ook Jezus leed veel pijn door toedoen van anderen. Ondraaglijk. Hij werd bespot en vernederd. Er werden spijkers door zijn handen en voeten gedreven. De meeste misdadigers schreeuwden het op zo'n moment uit, vloekten en tierden, smeekten om genade. Maar wat doet Jezus? Hij vraagt niet of zijn Vader vuur uit de hemel wil laten komen om deze mensen te verteren. Nee, zelfs op dit moment, waarop Hij letterlijk stukgaat van de pijn, stroomt zijn hart over van liefde voor zijn vijanden. Ook nu Hij de dood letterlijk in de ogen kijkt, heeft Hij nog steeds dat ene doel voor ogen: vergeving mogelijk maken voor alle mensen. En dat kan alleen door zijn lijden en sterven. Daarom bidt Hij als de grote koning, hogepriester en middelaar of zijn Vader deze mensen wil vergeven. Wat een onbeschrijflijke liefde...! Een liefde waarmee Hij letterlijk in praktijk brengt wat Hij zijn leerlingen eerder al leerde: 'Heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen.'¹

Vergeven is soms verschrikkelijk moeilijk. En het is ook allesbehalve goedkoop. Jezus heeft ervoor betaald met zijn leven! En Hij wijst ons ook de weg waarlangs we bevrijd kunnen worden van de last van wat anderen ons hebben aangedaan: Bid voor wie jou heeft gekwetst. Vraag of hij of zij Gods vergevende liefde mag ervaren. En vraag ook of God je wil bevrijden van alle pijn en verdriet die deze persoon heeft veroorzaakt. En van de haatgevoelens die je misschien wel ten opzichte van die ander koestert. Daarbij mag je pleiten op het volbrachte werk van zijn Zoon, die al jouw lijden en al jouw pijn heeft gedragen.

Gebed

Heer Jezus, dank U dat U zoveel van ons houdt, dat U zelfs bad voor de mensen die U ter dood brachten. Dat uw vergeving er ook is voor mij, zelfs als ik U heb gekwetst of U op een andere manier heb pijn gedaan. Daarnaast bid ik U of U mij wilt bevrijden van alle pijn en verdriet die anderen mij hebben aangedaan. En hoe moeilijk ik het misschien ook vind, ik bid U of U ook in hun hart wilt werken, zodat ook zij uw vergevende liefde zullen ervaren. Amen.

¹ Matteüs 5:44.

Als er vergeving is... (Opwekkingsliederen 629)

Hoe kan ik verder leven, hoe moet ik verder gaan.
Kan ik ooit vergeven, wat mij is aangedaan.
De woorden in mijn ziel, de haat en bitterheid,
lijken niet te helen niet door woorden, niet door tijd.

Refrein:

Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn,
van de pijn en het verdriet diep van binnen.
Als er vergeving is, kan er genezing zijn,
en de weg van herstel kan beginnen.

O God, ik heb U nodig, Ik kan het zelf niet.
Ik lijk haast te verstikken, in angst en in verdriet.
Hoe kan ik ooit vergeven, zoals U mij vergeeft,
dwars door alles heen wat mij beschadigd heeft.

Geef mij de kracht van Uw liefde om verder te gaan,
ook al zal er een litteken blijven bestaan.
Want is Uw liefde niet sterker dan de dood,
en Uw vergeving niet dieper dan mijn nood?

Want waar Uw vergeving is, zal genezing zijn,
van de pijn en het verdriet diep van binnen,
waar Uw vergeving is zal genezing zijn
en de weg van herstel kan beginnen.

Woensdag 8 april

Wat een liefde ... voor zijn Vader

Lezen: *Matteüs 27:45-46*

Eenzaamheid, verlatenheid, wat is dat afschuwelijk. Het raakt je tot diep in je ziel. Op het moment dat ik dit stukje schrijf, heeft het kabinet net maatregelen getroffen om de verspreiding van het Coronavirus zo veel mogelijk in te dammen. Een van die maatregelen is dat burgers het bezoek aan oudere en kwetsbare mensen zo veel mogelijk moeten beperken. Een verstandig besluit. Maar ook meteen een besluit dat juist mensen die soms al het gevoel hebben dat ze worden vergeten, nog meer in eenzaamheid dompelt. Hoe de situatie is als je dit leest, weet ik niet, maar het kan in elk geval geen kwaad om vandaag eens extra aandacht te besteden aan een oudere, een eenzaam familie- of gemeentelid of een eenzame buurtgenoot. Een telefoontje kost weinig moeite en betekent al zoveel! En als de kust weer veilig is, plan dan eens een bezoekje.

In de tekst van vandaag lezen we ook over verlatenheid. In zijn diepste doodsnoed, roept Jezus naar zijn Vader. 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'¹ Jezus kiest er niet voor om zijn Vader te vervloeken, maar Hij blijft trouw en gehoorzaam aan zijn Vader. Net als in de tuin van Getsemane, waar Hij bad: 'Vader, als U het wilt, neem dan deze beker van mij weg. Maar laat niet wat Ik wil, maar wat U wilt gebeuren.'² Jezus is gehoorzaam tot in de dood. En die gehoorzaamheid is een teken van zijn grenzeloze liefde voor en verbondenheid met de Vader. De hele tijd heeft Hij slechts één doel voor ogen: de wil van de Vader doen. Wat een liefde...! Een liefde die vraagt om navolging door ons. En een liefde die ons ook meteen voor een indringende vraag stelt: Ben jij bereid de Vader te gehoorzamen? Wat mag dat jou kosten?

Gebed

Lieve Heer Jezus, dank U wel voor uw trouw. Dank U dat U gehoorzaam bent geweest tot in de dood. Dat U de godverlatenheid hebt gedragen zodat ik mag weten dat God mij nooit meer zal verlaten. Zelfs in mijn diepste nood bent U nabij. Dank U voor uw liefde! Dank U ook voor het voorbeeld van gehoorzaamheid dat U mij hebt gegeven. Heer, help me alstublieft om U altijd gehoorzaam te zijn. Amen.

¹ Hier haalt Jezus Psalm 22:2 aan. Lees vandaag Psalm 22 eens door. Zie je hoe de hele psalm eigenlijk al spreekt over Jezus' lijden en sterven?

² Lucas 22:39-44.

Psalms 22:1,4,5,7 uit de Nieuwe Psalmbereijning

Mijn God, mijn God, waarom verlaat U mij?
Waarom gaat U aan mijn geroep voorbij?
Ik smeek voortdurend: 'Red mij, maak mij vrij.'
Niets laat U horen.
Mijn rusteloze klagen gaat verloren.
Ik smacht naar U, die bij uw volk wilt wonen.
Heilige Heer, die op ons lied wil tronen –
waar blijft U nu?

Mijn angst wordt groter, ik ben zielsalleen.
Stotige stieren lopen om mij heen.
Een leeuwentroep, roofzuchtig en gemeen,
wil mij verscheuren.
Mijn hart is zwak, door niets meer op te beuren.
Droog als een scherf voel ik mezelf bezwijken.
Mijn botten kraken en mijn krachten wijken.
O God, ik sterf.

Als wrede honden drijven ze mij voort.
Mijn handen en mijn voeten zijn doorboord.
Ze spelen om mijn kleren – ongehoord.
Ik hang te schande.
Grijp in, HEER, red mij uit hun leeuwentanden.
Verhoor mij toch, ik smeek U haast te maken.
HEER, laat hun stierenhorens mij niet raken.
Antwoord alsnog.

Eens zal men Hem erkennen, overal.
De dag komt dat de wereld knielen zal
voor de geduchte Heer van het heelal:
Hij zal regeren.
Straks zal zelfs wie begraven is Hem eren.
Het nageslacht zal al zijn daden prijzen
en aan zijn recht en goedheid eer bewijzen:
het is volbracht.

Donderdag 9 april – Witte Donderdag

Wat een liefde ... voor zijn verrader

Lees Johannes 13:1-14

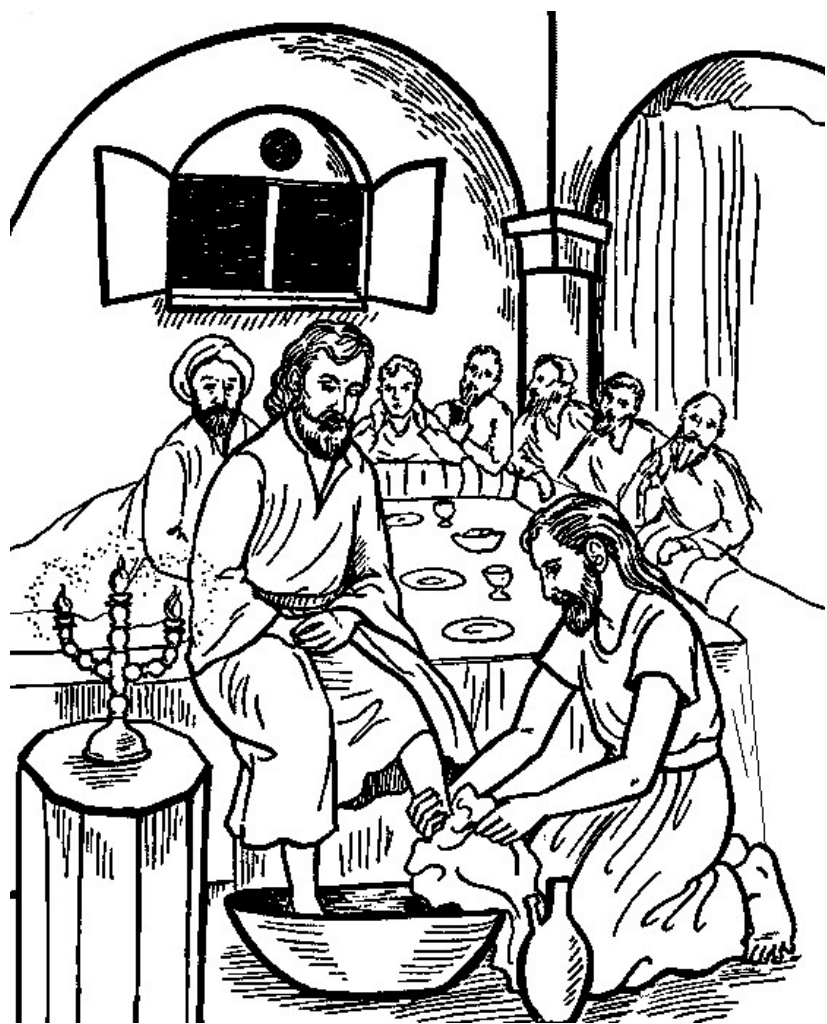
Vandaag is het Witte Donderdag. Op deze dag wordt in onze Apeldoornse kerken gewoonlijk het avondmaal gevierd als herinnering aan het zogenoemde 'laatste avondmaal' dat Jezus op de avond voor zijn sterven met zijn leerlingen vierde. Hoe dat dit jaar zal gaan, is op het moment van schrijven nog onzeker. Maar of we vanavond samen in de kerk zitten of niet, de realiteit van de grote liefde waarmee Jezus zichzelf voor ons heeft gegeven 'tot volkomen verzoening van al onze zonden' verandert niet. Gelukkig maar!

Tijdens de maaltijd op die donderdagavond staat Jezus ineens op, trekt zijn bovenkleed uit, slaat een linnen doek om, giet water in een waskom en begint de voeten van de leerlingen te wassen. Hiermee brengt Hij de woorden die Hij eerder tegen zijn leerlingen sprak in praktijk: 'De Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.'¹ Jezus is gekomen om te dienen, om zijn leven te geven voor zijn vijanden. Ook voor mensen die Hem verraden, voor mensen zoals Judas. Daarom wast Hij ook de voeten van Judas. Hij slaat Hem niet over. Hij had hem makkelijk kunnen negeren, links kunnen laten liggen omdat Hij wist dat Judas Hem zou verraden. Dan was het meteen duidelijk geweest dat Judas iets op zijn kerfstok had. Dan hadden de andere leerlingen hem wellicht zelfs nog kunnen tegenhouden en zo het leven van Jezus kunnen sparen. Maar Jezus kiest daar niet voor. In plaats van Judas op voorhand alvast een koekje van eigen deeg te geven, toont Hij hem zijn liefde door ook zijn voeten te wassen en hem niet publiekelijk een lesje te leren. Wat een liefde...! Een liefde die vraagt om navolging. Ben jij bereid het voorbeeld van Jezus te volgen en ook de voeten van de 'Judassen' in jouw leven te wassen?

Gebed

Heer Jezus, dank U voor uw onbeschrijflijke liefde. Dank U dat U ervoor koos om uw leerlingen te dienen en dat U door het vuil van hun voeten te wassen liet zien met welk doel U naar de aarde bent gekomen: om ons te dienen en ons schoon te wassen van het vuil van onze zonden. Dank U dat U mij hiermee een voorbeeld hebt gegeven van hoe ik anderen kan dienen, in uw liefde. Leer mij uw liefde uit te delen, zelfs aan de 'Judassen' in mijn leven. Amen.

¹ vgl. Matteüs 20:28.

Vrijdag 10 april – Goede Vrijdag

Wat een liefde ... voor zijn moeder en Johannes

Lezen: Johannes 19:25-30

Wat is het afschuwelijk om je kind te zien sterven. Wat moet het ongelooflijk zwaar zijn geweest voor Maria om te zien dat haar zoon daar onschuldig aan het kruis hing, verminkt, en ondraaglijke pijnen leed. Wat zal ze zich machteloos hebben gevoeld! Maar wat zal het haar ook diep hebben geraakt dat Jezus zelfs in zijn doodsstrijd nog oog had voor haar. Dat zijn hart uitging naar de mensen van wie Hij hield en die bijna verstikt werden van verdriet. Wat een liefde...! Hij kende het verdriet van zijn moeder en dat van zijn goede vriend Johannes en Hij gaf hen letterlijk aan elkaar. Tegen Maria zei Hij: 'Dat is je zoon', en tegen Johannes: 'Dat is je moeder.' Jezus wist dat Hij snel zou sterven en gaf deze twee mensen van wie Hij zielsveel hield de opdracht om voor elkaar te zorgen, op een manier waarop ze dat tot dan toe niet hadden gedaan. En Johannes gaf ook meteen gehoor aan de oproep van Jezus. Hij nam Maria in huis. Het kruis had hen aan elkaar verbonden.

Het kruis verbindt mensen. Ook nu nog. Wie schuilen aan de voet van het kruis worden door Jezus aan elkaar verbonden. Die krijgen van Hem de opdracht om in liefde naar elkaar om te zien. Dat betekent dus dat iedereen in de gemeente belangrijk is en onze liefde en zorg verdient. Niemand is te veel of overbodig. Ieder van ons heeft de opdracht dat ook aan de ander te laten merken. Misschien wel juist aan die broeder of zuster in het geloof waar je niet zo goed mee door een deur kunt of aan wie je je ergert. En natuurlijk ook aan de mensen die je nog maar nauwelijks ziet vanwege hun ouderdom, ziekte of het feit dat ze randkerkelijk zijn. Als we zo samen kerk zijn, hoeft niemand zich meer eenzaam of afgewezen te voelen. En dan delen we samen in de liefde en zorg van onze Heiland en Zaligmaker, die zijn leven voor ons gaf en zei: 'Het is volbracht.'

Gebed

Heer Jezus, dank U dat uw kruis ons aan elkaar verbindt. Dank U dat U uw leven hebt gegeven, ook voor mij. Heer, leer mij om uw liefde uit te delen aan anderen. Leer mij om te zien naar de mensen die U ook aan mij hebt gegeven, zodat niemand in uw gemeente zich meer eenzaam of afgewezen hoeft te voelen. Dank U voor uw liefde! Amen.

HET IS
volbracht

Zaterdag 11 april – Stille Zaterdag

Wat een liefde ...! Een nieuw gebod

Lezen: Johannes 13:34-35, 15:12-13

Stille Zaterdag, de dag tussen Goede Vrijdag en Pasen. Omdat wij in de tijd ná Pasen leven, weten we wat er op de Paasmorgen is gebeurd. Maar denk je eens in hoe de leerlingen van Jezus deze dag hebben beleefd. Voor hen was het een dag vol verdriet, een dag vol vragen. Wellicht ook een dag waarop ze herinneringen hebben opgehaald aan de tijd die ze samen met Jezus hebben doorgebracht. Ook voor ons mag Stille Zaterdag een dag zijn van bezinning. Een dag waarop we nadenken over wat Jezus voor ons heeft gedaan. En over wat dat voor ons betekent. Daarom staan we juist vandaag stil bij het nieuwe gebod dat Jezus in de dag voor zijn sterven aan de leerlingen gaf: 'Heb elkaar lief. Zoals Ik jullie heb liefgehad, moeten jullie elkaar liefhebben.' Even later zei Hij: 'Er is geen grotere liefde dan je leven te geven voor je vrienden.' Laat dat eens tot je doordringen op deze Stille Zaterdag. Als je dit gebod leest in het licht van Goede Vrijdag, kom je tot de ontdekking dat dit gebod veel meer omvat dan alleen 'elkaar gedogen' of 'lief en vriendelijk zijn voor de ander'. De liefde waartoe Jezus ons oproept, is zelfopofferende liefde. Letterlijk. Hij vernederde zichzelf. Hij gaf zijn leven voor ons toen wij nog vijanden waren, zegt Paulus in Romeinen 5:10. Wat een liefde...!

Wat betekent die liefde voor jou? Voor de houding die jij aanneemt ten opzichte van andere christenen? Als Jezus al bereid was zijn leven te geven voor zijn vijanden, dan zouden wij toch bereid moeten zijn onszelf op te offeren voor onze broers en zussen in het geloof? Misschien betekent dat dus wel dat je je houding ten opzichte van (bepaalde) andere christenen radicaal moet veranderen. Misschien moet je zelfs wel vergeving vragen aan die ene medechristen tegen wie je iets hebt. Of minder veroordelend zijn, maar liefdevol over hen praten. Want 'aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn'. Hoe breng jij het nieuwe gebod van Jezus vandaag in de praktijk?

Gebed

Lieve Heer Jezus, dank U voor uw voorbeeld van zelfopofferende liefde. Dank U dat U uw leven gaf voor mij. Heer, leer mij uw voorbeeld te volgen. Laat me ook zien op welke punten ik mijn houding ten opzichte van anderen moet veranderen, zodat ik steeds meer op U ga lijken en ik uw liefde aan anderen mag uitdelen. Amen.

aan jullie

liefde

zal

IEDEREEN

ZIEN DAT

jullie

mijn leerlingen

zijn

Zondag 12 april – Paaszondag

Wat een liefde... Hij noemt mijn naam!

Lezen: Johannes 20:1-18

Verdriet kan letterlijk je blik vertroebelen en kan je doof maken voor de werkelijkheid. Dat zien we ook bij Maria uit Magdala. Ze ziet de opgestane Jezus, maar herkent Hem niet. Haar hart is verscheurd van verdriet. Jezus, haar meester, is er niet meer. Jezus heeft haar haar leven teruggegeven, haar bevrijd van zeven kwade geesten.¹ Dankzij Hem is ze weer zichzelf. Je kunt je vast wel voorstellen hoeveel Hij voor haar betekent. Maar nu is ze Hem voor altijd kwijt. En wat het nog erger maakt: het lichaam van Jezus is verdwenen. Nu kan ze Hem zelfs niet meer de laatste eer bewijzen. En wie weet wat de mensen die Hem hebben meegenomen, van plan zijn... Je begrijpt vast hoe intens verdrietig en bang ze is.

Ook als Jezus haar vraagt waarom ze huilt, heeft ze nog geen idee wie Hij is. Ze is helemaal in beslag genomen door haar verdriet en haar zorgen over het feit dat ze niet weet waar Jezus' lichaam is. Maar dan opent Jezus Maria's oren en haar hart voor de realiteit van zijn opstanding. Hij rammelt haar niet door elkaar, maar zegt alleen: 'Maria!'. Hij noemt haar naam. Zoals Hij dat al zo vaak heeft gedaan. Vertrouwd, liefdevol, een teken dat Hij haar kent. Dieper dan zij zichzelf ooit zal kennen. Wat een liefde...! En meteen vallen de schellen van Maria's ogen: de man met wie ze spreekt is haar meester, haar redder, haar geneesheer! Het liefst wil ze Hem omhelzen, Hem voor altijd vasthouden en nooit meer loslaten. Haar Heer is opgestaan! Maar Jezus heeft een andere opdracht voor haar: 'Houd Mij niet voor jezelf, maar vertel het goede nieuws van mijn opstanding door aan mijn broeders en zusters.' Maria, een vrouw en ook nog eens een vrouw die bezeten is geweest door kwade geesten, krijgt een belangrijke plek in het koninkrijk van Jezus. Als eerste leerling van Jezus krijgt ze de opdracht om het goede nieuws aan de wereld bekend te maken. En Maria gehoorzaamt, meteen. Hoe reageer jij als de opgestane Jezus vandaag jouw naam noemt? Ben je dan net zo blij als Maria en luister je naar wat Hij je opdraagt? Of sluit je je oren en keer je van Hem af?

Gebed

Heer, U bent de grote, opgestane Heiland, mijn redder. Ik wil luisteren naar uw stem. U noemt mijn naam, U kent mij dieper dan ik mijzelf ooit ken. Dank U voor uw liefde, ook voor mij. Laat me alstublieft zien hoe U mij kunt gebruiken in uw koninkrijk. Amen.

¹ Lucas 8:2-3.

Jezus leeft!

